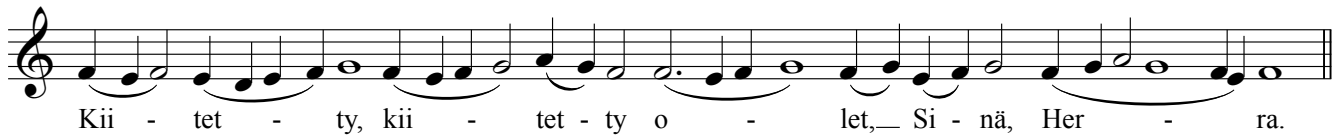
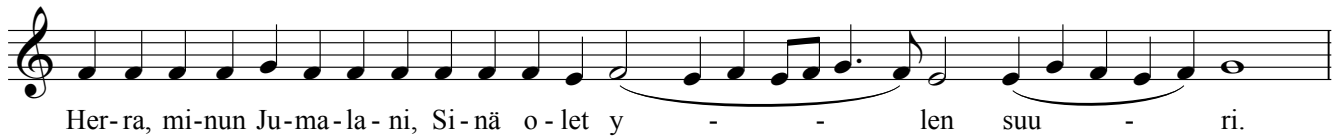
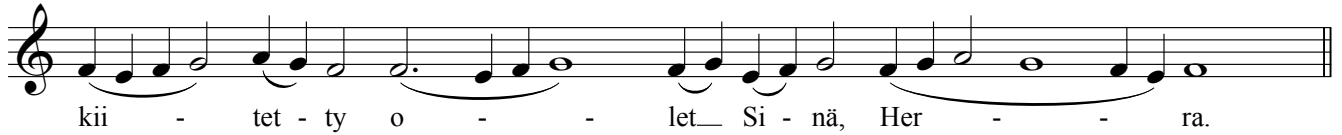
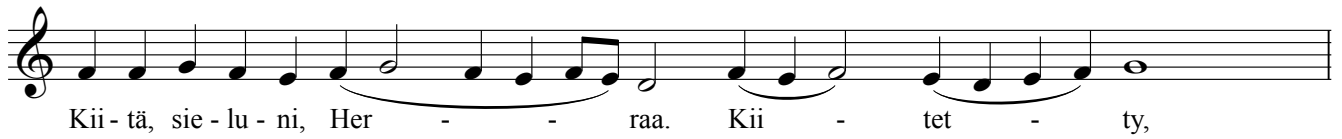
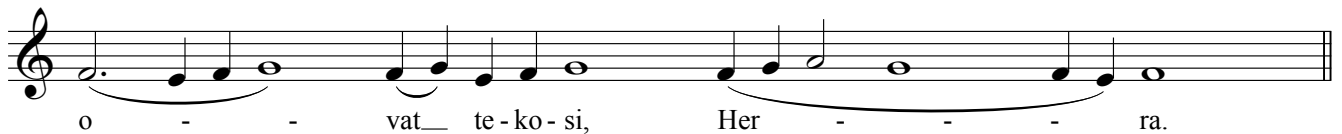

Vigilian alkupsalmi (Psalmi 104)

valamolainen sävelmä

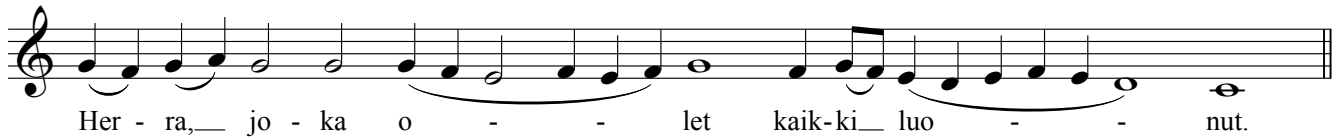

Lukija: Sinun vaatteenas on kirkkaus ja kunnia, valo ympäröi sinut kuin viitta. Sinä olet levittänyt taivaan kuin telttakankaan ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä.

Lukija: Sinä panit kuun jakamaan aikaa, ja aurinko tietää laskemisensa hetken. Sinä lähetät pimeyden, ja tulee yö, ja metsän eläimet hiipivät esiin. Nuoret leijonat karjuvat saalistaan, pyytävät ruokaansa Jumalalta. Kun aurinko nousee, ne piiloutuvat ja palaavat luoliinsa levolle. Mutta ihminen lähtee askartensa ääreen ja tekee työtään, kunnes on ilta. Lukemattomat ovat tekosi, Herra. Miten viisaasti olet ne tehnyt! Koko maa on täynnä sinun luotujasi.

Lukija: Kun käännyt pois, ne hätääntyvät, kun otat niiltä elämän hengen, ne kuolevat ja palaavat maan tomuun. Kun lähetät henkesi, se luo uutta elämää, näin uudistat maan kasvot. Olkoon Herran kunnia ikuinen!

